

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Viorel Cociug

(art. 264¹ alin. (1), art. 352¹ alin. (2) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1ra-1812/2023
Nr. PIGD 1-19177136-01-1ra-13092023)*

Recurs depus până la 01 septembrie 2023; Recurs inadmisibil, deoarece dezacordul cu motivarea instanței de apel nu se încadrează în temeiul de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

08 aprilie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Andrei Mocanu

Instanța de apel: Silvia Gîrbu, Denis Băbălău, Galina Moscalciuc,
Alexandru Spoială, Elena Cojocari, Marcel Juganari

Instanța de recurs: Nadejda Toma, Victor Boico, Iurie Diaconu, Liliana
Catan, Ion Guzun

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Viorel Cociug,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Ghenadie Eremciuc,

Vladislav Gribincea, *judecători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Viorel Cociug s-a născut în anul 1973 în r-ul Anenii Noi. El a fost învinuit, în temeiul art. 264¹ alin. (1) Cod penal (conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat) și în temeiul art. 352¹ alin. (2) Cod penal (neincluderea intenționată a datelor în declarația de avere și interese personale).

2. Viorel Cociug a fost apărat de avocatul Eduard Melnic.

3. În prima instanță cauza a fost examinată în procedură generală. La 30 noiembrie 2021, Viorel Cociug a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și condamnat la 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. El a fost recunoscut vinovat și în baza art. 352¹ alin. (2) Cod penal, însă a fost liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. La 23 noiembrie 2021, instanța de apel a admis apelul avocatului și a încetat procesul penal în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

4. La 02 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul declarat de Viorel Cociug și a dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel.

5. La 04 aprilie 2023, Curtea de Apel Chișinău a admis apelul lui Viorel Cociug, a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit căreia Viorel Cociug, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de tragere la răspundere penală. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

6. La 28 iunie 2023, avocatul Eduard Melnic în interesul lui Viorel Cociug a declarat recurs în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Urmărirea penală în cauza penală în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal a fost începută la 09 iulie 2019, iar în cauza penală în baza art. 352¹ alin. (2) Cod penal, la 04 septembrie 2019. La 25 septembrie 2019, cauzele au fost conexe. Urmărirea penală s-a finalizat la 04 noiembrie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 06 noiembrie 2019 – 30 noiembrie 2021. Instanța de apel a examinat cauza între 28 decembrie 2020 – 23 noiembrie 2021 și 15 martie 2022 – 04 aprilie 2023. Instanța de recurs a examinat cauza între 15 martie 2022 și 02 august 2022.

8. La 16 noiembrie 2023, dosarul a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

9. Viorel Cociug a fost acuzat că, la 29 iunie 2019, în jurul orei 21 și 50 min., în or. Anenii Noi, a condus un mijloc de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică. El a fost supus testării alcoolscopice, rezultatul indicând o stare de ebrietate alcoolică avansată, cu o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,58 mg/l. Acțiunile lui Viorel Cociug au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

10. Viorel Cociug a mai fost acuzat că, pe durata exercitării mandatelor de ales local și a funcțiilor de administrator la întreprinderi de stat între 01 ianuarie 2016 și 31 martie 2018, la 31 martie 2017 a depus declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2016, iar la 03 octombrie 2018 a depus declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2017, în care intenționat nu a declarat mai multe venituri și proprietăți obținute împreună cu soția acestuia, Natalia Cociug. Acțiunile lui Viorel Cociug au fost încadrate în baza art. 352¹ alin. (2) Cod penal.

11. La 30 noiembrie 2020, prin sentința [Judecătoriei Anenii Noi](#), Viorel Cociug a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (2) Cod penal, fiind liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. El a fost recunoscut vinovat și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și condamnat la 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Instanța de fond a menționat în partea dispozitivă că sentința poate fi contestată cu recurs.

12. La 11 decembrie 2020, Viorel Cociug a contestat sentința cu recurs, solicitând casarea acesteia și încetarea procesului penal. Acesta a contestat legalitatea ordonanței de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuț până la șase luni, susținând că această măsură i-a restricționat accesul la justiție și a afectat dreptul său la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, recurentul a invocat faptul că punerea sa sub învinuire la 30 octombrie 2019 în temeiul art. 352¹ alin. (2) Cod penal a avut loc în perioada electorală, ceea ce, potrivit interpretării sale, ar constitui o circumstanță care exclude urmărirea penală conform art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală. Cu referire la învinuirea pentru conducerea unui vehicul în stare de ebrietate, prevăzută la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, apărarea a susținut insuficiența probatoriului, argumentând că instanța de fond s-a bazat exclusiv pe rezultatul alcooltestului, fără a corobora această probă cu alte mijloace de probă. El a evidențiat lipsa unui proces-verbal de constatare a faptei ilicite și a susținut că, indiferent de consimțământul inculpatului, era necesară efectuarea unei examinări medicale pentru confirmarea stării de ebrietate.

13. La 23 noiembrie 2021, [Curtea de Apel Chișinău](#) a examinat recursul lui Viorel Cociug, considerându-l drept apel, și l-a admis. Instanța a casat parțial sentința în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal și a pronunțat o nouă hotărâre în această parte. Viorel Cociug a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, însă, în legătură cu intervenirea

termenului de prescripție, procesul a fost încetat. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

14. La 02 februarie 2022, avocatul Eduard Melnic, în interesele lui Viorel Cociug, a depus recurs în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri noi de încetare a procesului penal în temeiul art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală. Motivele invocate în recurs sunt identice cu motivele invocate în apelul lui Viorel Cociug (a se vedea para. 12).

15. La 02 august 2022, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul lui Viorel Cociug, a casat decizia instanței de apel și a dispus rejudecarea cauzei. Instanța a notat că instanța de apel nu era în drept să pronunțe o sentință de încetare pe motivul intervenirii prescripției tragerii la răspunderea penală, deoarece această abordare contravine prevederilor art. 391 și 394 Cod de procedură penală. Totodată, instanța de apel nu a făcut o coroborare între probele administrate, ci doar a enunțat probele, cu descrierea conținutului declarațiilor făcute de martori, fără să menționeze ce circumstanțe acestea confirmă. Instanța de recurs a subliniat că instanța de apel a dat răspuns argumentelor apelantului prin fraze de ordin general, deși era obligată să se pronunțe motivat, concluzionând că această omisiune constituie o eroare de drept conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

16. La 04 aprilie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul inculpatului, a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre în partea ce ține de învinuirea adusă în baza art. 264¹ alin. (1) din Codul penal. Viorel Cociug a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiind liberat de pedeapsă penală din cauza că a intervenit termenul de prescripție. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute. Decizia integrală a fost pronunțată pe 20 iunie 2023.

17. Instanța de apel a confirmat vinovăția inculpatului pentru infracțiunile de fals în declarații (art. 352¹ alin. (2) Cod penal) și conducerea unui vehicul în stare de ebrietate alcoolică (art. 264¹ alin. (1) Cod penal), apreciind că probele aduse în fața instanței demonstrează clar comiterea acestora. În ceea ce privește apelul inculpatului privind încetarea procesului penal, instanța de apel a constatat că nu au existat circumstanțe legale care să excludă răspunderea penală. Argumentul apărării privind imunitatea de campanie electorală, în baza art. 46 alin. (5) Cod electoral, nu a fost acceptat, deoarece procesul a început înainte de alegerile locale din 2019, iar inculpatul a fost pus sub învinuire după validarea rezultatelor. În acest sens, instanța a subliniat că protecția inviolabilității se aplică doar în anumite cazuri, precum reținerea, arestarea sau percheziționarea.

18. În ceea ce privește alegațiile inculpatului referitoare la omisiunea termenului de menținere în calitate de bănuț, instanța de apel a constatat, pe baza materialelor cauzei, că Viorel Cociug a fost recunoscut în calitate de bănuț în două cauze penale: 1) la 10 iulie 2019, în cauza penală nr. 2019250281, pentru

infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal; 2) la 23 septembrie 2019, în cauza penală nr. 2019250377, pentru infracțiunea prevăzută de art. 352¹ alin. (2) Cod penal. Instanța a subliniat că, conform art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu poate menține o persoană în calitate de bănuit mai mult de trei luni, fără a emite o ordonanță de punere sub învinuire. În speță Viorel Cociug a fost pus sub învinuire prin ordonanța din 30 octombrie 2019, ceea ce a avut loc în cadrul termenului de trei luni prevăzut de lege, astfel că nu a existat o încălcare a acestui termen. Instanța a reținut că acest termen de trei luni a fost respectat, iar procedura a fost conformă cu normele legale.

19. La fel, instanța de apel a respins ca nefondate obiecțiile inculpatului precum că agentul constatator nu i-ar fi explicat dreptul de a se adresa la o instituție medicală pentru prelevarea probelor biologice, or acest fapt nu constituie temei legal pentru declararea nulității probelor administrate la cauza penală sau pentru casarea sentinței instanței de fond. Pe de altă parte, neexplicarea dreptului de adresare la o instituție medicală nu a împiedicat inculpatul de a se adresa a doua zi – 30 iunie 2019 la IMSP Spitalul Raional Anenii Noi cu cerere în vederea examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei (vol. II, f.d. 36).

20. La 28 iunie 2023, avocatul Eduard Melnic a declarat recurs în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță. Apărătorul contestă legalitatea prelungirii calității de bănuit. Recurentul susține că punerea sub învinuire a inculpatului Viorel Cociug, la 30 octombrie 2019, a avut loc în perioada electorală (în apropierea alegerilor autorităților administrației publice locale din 20 octombrie 2019), ceea ce ar constitui un motiv de nulitate. Apărătorul mai menționează o serie de încălcări procedurale care ar fi afectat legalitatea procesului penal: lipsa unui proces-verbal de constatare a faptei de conducere a unui mijloc de transport în stare de ebrietate; lipsa informării inculpatului despre dreptul său de a contesta rezultatul testării alcoolscopice; efectuarea unei examinări medicale pentru confirmarea stării de ebrietate la mai mult de 10 de ore după testarea alcoolscopică, ceea ce ar putea afecta veridicitatea și fiabilitatea rezultatelor.

21. La 16 noiembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților depunerea referinței. La 19 martie 2025, procurorul în secția judiciar penală a Procuraturii Generale, Sergiu Crijanovschi, a prezentat o referință în care a propus instanței de recurs, pe baza art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, să declare inadmisibil recursul declarat în această cauză.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;”

23. În perioada relevantă, art. 264¹ alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

24. În perioada relevantă, art. 352¹ alin. (2) Cod penal prevedea următoarele:

„Includerea intenționată a unor date incomplete sau false, neinclusiunea intenționată a unor date în declarația de avere și interese personale

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 400 la 600 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 1 an, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.”

25. Art. 51 alin. (4) Cod electoral, în perioada relevant, prevedea următoarele:

„(4) Pe durata perioadei electorale, candidații nu pot fi concediați ori transferați la o altă muncă sau funcție fără acordul lor, precum și nu pot fi trași la răspundere penală, arestați, reținuți sau supuși unor sancțiuni administrative fără consimțămîntul organului electoral care i-a înregistrat, cu excepția cazurilor de infracțiuni flagrante.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Recursul a fost declarat în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

27. Avocatul solicită trimiterea cauzei la rejudecare. Cauza a fost deja trimisă anterior la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție. Conform art. 435 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă o singură dată. Art. 435 alin. (2) Cod de procedură penală a fost dat într-o nouă redacție prin Legea nr. 246/2023, iar modificările au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. Legea 246/2023 nu face distincție între rejudecările dispuse pînă la 01 septembrie 2023 și cele dispuse după această dată. Scopul limitării numărului trimiterilor la rejudecare este de a reduce durata examinării cauzelor. Având în vedere scopul acestei norme, ar fi contrar spiritului acestei modificări dacă trimiterile la rejudecare dispuse pînă la 01 septembrie 2023 nu ar fi fost luate în calcul. Prin

urmare, după ce a trimis o dată cauza la rejudecare, indiferent de data dispunerii rejudecării, Curtea Supremă de Justiție nu mai poate să trimită cauza la rejudecare. Aceasta nu afectează cu nimic dreptul la apărare sau drepturile victimei infracțiunii, având în vedere că, conform art. 427 alin. (3) și art. 433 alin. (4) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție poate organiza ședințe publice și reanaliza probele conform procedurii instanței de apel. Prin urmare, chiar dacă recursul ar fi fost întemeiat, solicitarea de a trimite cauza la rejudecare nu poate fi admisă. Carențele eventuale urmează a fi corectate de Curtea Supremă de Justiție (încheierea CSJ nr. [1ra-1750/2023](#), § 36).

28. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), § 85).

29. Recursul a fost depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023, care se referă la motivarea deciziei instanței de apel.

30. În recurs, avocatul pretinde că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Instanța de recurs reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ar trebui interpretat ca o obligație a instanței de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia](#) (nr. 2), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).”

31. Instanța de recurs evidențiază că simplul dezacord cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală.

32. Completul de judecată, notează că instanța de apel a respins argumentul avocatului, care invoca nulitatea ordonanței din 30 septembrie 2019 și a ordonanței de punere sub învinuire din 30 octombrie 2019, susținând că acestea ar fi fost emise în perioada electorală a alegerilor locale din 20 octombrie 2019. Instanța de apel a menționat că Viorel Cociug nu a fost reținut, arestat sau percheziționat, iar punerea

sub învinuire a avut loc la 30 octombrie 2019, adică după validarea rezultatelor alegerilor, nu a fost încălcat art. 51 alin. (4) Cod electoral (a se vedea para. 25). Astfel, instanța a concluzionat că punerea sub învinuire nu s-a efectuat în cadrul perioadei electorale, iar reglementările privind imunitatea în această perioadă nu erau aplicabile. Instanța a subliniat că, având în vedere că punerea sub învinuire a avut loc după validarea rezultatelor alegerilor, acordul organului electoral pentru tragerea la răspundere penală a concurentului electoral nu mai era necesar. Având în vedere prevederile art. 51 alin. (4) Cod electoral, concluzia dată a instanței de apel este corectă. Ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a fost emisă după terminarea perioadei electorale, care s-a încheiat odată cu confirmarea rezultatelor alegerilor din 20 octombrie 2019. Confirmarea rezultatelor alegerilor în circumscripția în care a candidat condamnatul a avut loc la 30 octombrie 2019 (f.d. 100, vol. II).

33. Recurentul contestă suficiența probatoriului pentru stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. În ceea ce privește argumentul recurentului conform căruia nu a fost dovedită vinovăția inculpatului din motiv că ulterior testării alcoolscopice, Viorel Cociug nu a fost supus examinării medicale, completul evidențiază interpretarea cu referire la documentarea infracțiunii respective în cauzele nr. [Ire-83/2023](#), [Ire-85/2023](#) și [Ira-426/2024](#). În această privință, Curtea Supremă de Justiție reiterează că, pentru tragerea la răspundere penală conform 264¹ Cod penal, contează concentrația alcoolului în sânge sau aer și nu faptul dacă aceasta genera o dereglare psihofuncțională a organismului. Examinarea de către un medic ar putea fi absolut necesară în cazul invocării art. 76 sau 77 Cod penal, însă acest fapt nu este obligatoriu pentru incriminarea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal, atunci când suspectul nu formulează obiecții la rezultatul testării cu etilotestul. Examinarea medicală este un drept al conducătorului mijlocului de transport și nu o obligație a agentului constator. Acest lucru rezultă în mod clar și din art. 7 alin. (4) și (8) ale Legii nr. 713/2001 privind controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope. Interpretarea sistemică a p. 11 lit. g) din Hotărârea de Guvern nr. 296/2009, coroborat cu p. 11 lit. f) și p. 13, confirmă fără echivoc că obligația agentului de constatare de a conduce subiectul în instituția abilitată să efectueze examinarea medicală apare doar atunci când subiectul contestă rezultatul testării alcoolscopice.

34. Completul subliniază că Viorel Cociug a fost testat cu etilotestul, care a indicat un nivel de alcool în aerul expirat ce depășea limita legală permisă (a se vedea para. 9). Conform înregistrărilor video, la momentul testării, inculpatul nu a contestat faptul consumului de alcool. Prin urmare, nu poate invoca ulterior că nu a fost supus examinării medicale. Având în vedere procesul de absorbție a alcoolului în sânge, examinarea medicală efectuată la mai mult de 10 ore după incident nu mai putea determina cu certitudine nivelul alcoolemiei la momentul producerii evenimentului. Completul de asemenea este de acord cu constatarea

instanței de apel că neinformarea despre dreptul de a fi supus examinării medicale nu invalidează rezultatul testării alcoolscopice.

35. Prin urmare, recursul este vădit neîntemeiat și, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Eduard Melnic împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 04 aprilie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea